

पौर्णमासायन (von पौर्णमास) n. eine Art des Vollmondsopfers Çāṇkh. Ça. 3.11.4.

पौर्णमासिक (wie eben) adj. f. ई zum Vollmondsopfer dienend: वेदि Schol. zu Kāṭh. Ça. 217, 19.

पौर्णमास्य (von पौर्णमासी) n. (sc. कर्मन्) Vollmondsopfer Çāṇkh. Ça. 13.29.13. MBu. 3.14.135.

पौर्णमी f. = पूर्णिमा Vollmondstag Traik. 1.1.107. — Vgl. गूत०.

पौर्णसौगन्धि m. patron. von पूर्णसौगन्धि Sāṃsk. K. 184. b. 3.

पौर्त (adj. von पूर्त) in Verbindung mit कर्मन् so v. a. पूर्त n. MBu. 14, 1031. Mārk. P. 8.254.

पौर्तिक (wie eben) adj. zu einem verdienstlichen Werke, einer Speisung von Brahmanen u. s. w. in Beziehung stehend: फल M. 3.178. दानधर्म निषेवेत नित्यमैष्टिकपौर्तिकम् (d. i. ऐष्टिकं पौर्तिकं च) 4.227.

पौर्त्य m. patron. von पुर गाṇा कुर्वादि zu P. 4.1.151.

पौर्वदेहिक und ०देहिक (von पूर्व देह) adj. zu einem frühern Leibe —, zu einem frühern Leben in Beziehung stehend, aus einem frühern Leben herstammend Jāṇ. 1.348. Bhāg. 6.43. Hariv. 4156. गर्भशय्यामुपादाय भुज्यते पौर्वदेहिकम् was man in einem frühern Leben gethan hat MBu. 12.6758. — Vgl. धौर्वदेहिक.

पौर्वनगर्य्य adj. von पूर्वनगरी गाṇा नग्यादि zu P. 4.2.97.

पौर्वपञ्चालक adj. von पूर्वपञ्चाल d. i. पूर्व: पञ्चालानाम् P. 7.3.13. Sch.

पौर्वपदिकं adj. = पूर्वपदं गृह्णाति wohl der das erste Glied eines Compositums ausspricht (beim Unterrichte) P. 4.4.39. Sch.

पौर्वमद्र adj. von पूर्व - मद्र P. 4.2.108. Sch. 7.3.13. Sch.

पौर्ववर्षिक adj. = पूर्वासु वर्षासु भव: P. 7.3.11. Sch.

पौर्वशाल adj. = पूर्वस्यां शालायां भव: Sch. zu P. 4.2.107 und 2.1.51.

पौर्वातिथ्य m. 1) patron. von पूर्वातिथि Āc. 12.14. Pravarāṇḍh. in Verz. d. B. H. 39. 4. — 2) n. N. eines Sāman Ind. St. 3.223; vgl. पूर्वातिथ्य.

पौर्वापर्य्य (von पूर्वापर) n. Aufeinanderfolge Vajr. 74. Lāṭj. 10.9.3. Sāṃ. zu RV. 1.183. 1. Kull. zu M. 3.53. Schol. zu Kāṭh. Ça. 22.1.33.

पौर्वार्ध (von पूर्वार्ध) adj. auf der östlichen Seite von (gen.) — wohnend, befindlich: इमे ऽस्माकं ग्रामस्य (जनपदस्य) पौर्वार्धा: oder पौर्वार्धिका: P. 4.3.7. Sch.

पौर्वार्धिक (wie eben) adj. dass. Sch. zu P. 4.3.6. 7.

पौर्वाल्हिक (von पूर्वाह्ण) adj. f. ई zum Vormittag in Beziehung stehend P. 4.3.24. उपसद् Kāṭh. Ça. 8.3.6. 17. 17.7.3. क्रिया Sāṃ. 4.10. Arā. 4.2 (MBu. 3.11993). R. 1.33.2. 36.3 (37.3 Gora.). विधि R. Gora. 1.26.2. subst. so v. a. पौर्वाल्हिकक्रिया Sāṃ. 7.1. An vielen Stellen fälschlich पौर्वाल्हिक geschrieben.

पौर्विक (von पूर्व) adj. f. ई früher, ehemaltig, alt: ज्ञाति M. 4.148. 149. Hariv. 6982. श्रुति MBu. 14.524. 12. 18236. ज्ञाति R. 6.108. 13. ०का Sāṃ. P. 4.24. b. पौर्विकी f. ein weiblicher Vorfahr MBu. 1.6632.

पौल m. patron., pl. Sāṃsk. K. 193. a. 8.

पौलव s. u. पौरव am Ende.

पौलस्ती (f. zu पौलस्त्य) patron. der Çūrapākṣā ÇKDr. Wils.

पौलस्त्य 1) adj. zu Pulasti oder Pulastja in Beziehung stehend, von ihm stammend: ०वंश, ०कुल R. 1.22.15. 4.10.13. — 2) m. patron. von पुलस्ति (पुलस्त्य) गाṇा गर्गादि zu P. 4.1.105. Sāṃsk. K. 184. b. 8.

N. eines Astronomen Verz. d. B. H. No. 862. Bein. Kuvera's AK. 1.1.4.64. Traik. 3.3.316. H. 189. an. 3.498. Med. j. 94. Halāṃ. 1.78. Rāvaṇa's Traik. 2.8.6. 3.3.316. H. 706. H. an. Med. MBu. 3.3790. Hariv. 1877. fg. 2340. R. 1.4.5. Ragh. 4.80. 10.5. 12.72. Spr. 1824. Vibhishāṇa's Çāṇkh. im ÇKDr. pl. Bez. der Brüder Durjodhana's MBu. 1.2724. 2726. — 3) m. Bez. des Mondes Weber, Gort. 6.85. fg.

पौलस्ति m. patron. Sāṃsk. K. 188. a. 11. — Vielleicht nur Entstellung aus पौलस्ति.

पौलाक und पौलाकं adj. von पूलाक गाṇा पलाशादि zu P. 4.3.141.

पौलास adj. von पूलास गाṇा सैकलादि zu P. 4.2.75.

पौलि m. 1) halb geröstetes Korn AK. 2.9.47. H. 390. eine Art Gebäck H. 398. Vgl. पूलिका, पौलिका. — 2) patron., pl. Sāṃsk. K. 188. a. 8. 190. b. 11.

पौलिका f. eine Art Gebäck Wilson nach H. 398, wo aber unsere Autt. पौलिका haben.

पौलिन्य्य adj. von पुलिन गाṇा सैकाशादि zu P. 4.2.80.

पौलिश adj. von पुलिषा herrührend, — verfasst: गणित Verz. d. B. H. No. 939. सिद्धांत Varāṇ. Bhā. S. 2. Anf. Bhāṭṭop. zu 2 öfter. Brihaud, Mem. sur l'Inde 332. Colebr. Misc. Ess. II, 387 (पौलिस). 414. 480. m. falsche Form für पुलिश Ind. St. 2.247.

पौलिषि (von पुलिष) m. patron. des Satjajagña Çat. Br. 10.6.2. 1. Kāṇḍ. Up. 5.11.1.

पौलोम adj. zu Pulomā in Beziehung stehend, über sie handelnd: पूर्व MBu. 1.312. so heissen die Adhja 4—12 des 1ten Buchs. zu Puloman, Pulomā oder auch Paulomi in Beziehung stehend: तीर्थ 1.7841. von Puloman oder Pulomā stammend: दैत्यसङ्घेण पौलोमेन Hariv. 13375. m. pl. Bez. einer Klasse von Ungöttern Kaush. Up. in Ind. St. 1.409. fg. 414. fgg. MBu. 1.460. 4.1434. Arā. 10.2. 12. Hariv. 13358. VP. 148. Bhāg. P. 6.6.34. पौलोमान: MBu. 1.162. पौलोमी die Tochter Puloman's, Gattin Indra's, H. 178. Halāṃ. 1.53. Gaṇḍa. in Verz. d. Oxf. H. 191. a. 38. R. 4.39. 6.7. Çāṃ. 187. Bhāg. P. 6.7.6. 18.6. पौलोमीश (so ist zu lesen) m. Bein. Indra's H. 173. Sch. पौलोमी Gemahlin Bhrgu's (vgl. पुलोमी) Vāṃ. P. in VP. 82. N. 1. पौलोम ein Muni Hariv. Langl. I, 513.

पौल्कास m. so v. a. पुल्कास angeblich der Sohn eines Nishāda (Çūdra) und einer Kshatrija-Frau VS. 30. 17. Çat. Br. 14.7.2. 22 (Bhā. Ān. Up. 4.3.22). Ind. St. 2.176.

पौर्ष (von पुष्य) 1) adj. zu der Zeit, da der Mond im Sternbild Pushja steht, in Beziehung stehend, in diese Zeit fallend P. 4.3.16. Sch. 6.4. 149. Vārtt. 3. Vor. 4.2. पौषमरु:, पौषी रात्रि: P. 4.2.3. Sch. पौषी पौर्णमासी 21. Sch. Vor. 7.15. पौष्या तिथौ Ragh. 18.31. पुष्यं विनार्धकलदा पौषी शान्ति: परा प्रोक्ता Varāṇ. Bhā. S. 47. 92. — 2) m. a) ein best. Monat, dessen Vollmond im Sternbild Pushja steht, AK. 1.1.2. 15. H. 152. an. 2.567. Med. sh. 20. Vajr. 190. Kauç. 139. 141. Pār. Gāṇ. 2.12. Jāṇ. 1.148. MBu. 13.5151. पौषमाघौ हेमन्त: Suç. 1.20.4. Varāṇ. Bhā. S. 21.9. 19. Rāṅa-Tar. 3.286. 301. 6. 187. — b) N. des 3ten Jahres in der 12jährigen Umlaufzeit des Jupiters Varāṇ. Bhā. S. 8.5. — 3) f. ई die Vollmondsnacht oder der Vollmondstag im Monat Pausa MBu.